

Justis- og beredskapsdepartementet
Postboks 8005 Dep
0030 OSLO

Deres ref	Vår ref	Dato
13/5999	13/2890-	09.10.2013

Svar på høring - Forskriftsregler om behandling av sikkerhetssaker

Vi viser til brev fra Justis- og beredskapsdepartementet av 16. september 2013 med vedlegg.

Arbeidsdepartementet har kommentarer til enkelte punkter som berører arbeidsinnvandrere:

Foreslått § 19A-1 (nåværende § 1-17), jf høringsnotatets punkt 2.1.2.2

Justisdepartementet foreslår å videreføre nåværende bestemmelse om vurdering av sikkerhetsmessige forhold ved stillinger som kan gi kjennskap til spørsmål av betydning for landets forsvar mv., uten å endre ordlyden. Vi er enige i realiteten og mener det er viktig for å få en effektiv saksbehandling at regelverket bidrar til at disse sakene får et klart å tydelig løp.

Første ledd i bestemmelsen inneholder en henvisning til forskrift om personellsikkerhet § 3-3. Det er i realiteten en henvisning til hva som er riktig myndighet for sikkerhetsklarering. Det kan være en fordel om forskriften også sier noe om hvordan UDI skal forholde seg til klareringen. Vi antar at hensikten med å vise til personellsikkerhetsforskriften i forbindelse vurderingen av sikkerhetsmessige forhold er å avklare om stillingen som utlendingen er tilbudt, krever sikkerhetsklarering, og om utlendingen har den nødvendige sikkerhetsklareringen. Dette bør komme til uttrykk i forskriften.

Nåværende § 1-18, jf høringsnotatets punkt 2.1.2.3 og 2.2.3

Justisdepartementet foreslår at bestemmelsen ikke bør videreføres da spørsmålet om vedtaksmyndighet er regulert i lovens bestemmelser. Vi er enig i det, men vil peke på at bestemmelsen også regulerer at UDI innhenter uttalelse fra Forsvarsstaben og Politiets sikkerhetstjeneste. Det er for så vidt forutsatt i lovens nye bestemmelse i § 127 at uttalelser innhentes fra PST og UD. For å unngå uklarhet og dermed forenkle saksbehandlingen, mener vi at utlendingsforskriften konkret bør angi at det er UDI som ber om uttalelse i sikkerhetssaker og

hvilke instanser UDI kan innhente uttalelse fra.

Foreslått § 19A-4, jf høringsnotatets punkt 2.2.3

Bestemmelsen handler om innholdet i PSTs og UDs uttalelser i sikkerhetssaker. Vi foreslår at en uttalelse i saker der utlendinger skal tiltre stillinger av betydning for landets forsvar mv., bør angi om en utlending har nødvendig sikkerhetsklarering for stillingen.

I saker der det er aktuelt å sette begrensninger eller vilkår for en oppholdstillatelse, bør en vurdering fra PST eller UD angi aktuelle begrensninger eller vilkår.

Foreslått § 6-35, jf høringsnotatets punkt 2.2.1

Forslaget åpner for at tillatelser og rettigheter kan nektes og tilbakekalles av hensyn som nevnt i eksportkontrollovens § 1. Hensikten med bestemmelsen i eksportkontrolloven er å hindre utførsel av varer og teknologi som kan være av betydning for andre lands utvikling av produkter til militært bruk eller som kan benyttes til terrorhandlinger.

Arbeidsdepartementet mener det er positivt med bestemmelser i utlendingsforskriften som regulerer behandlingen av saker som berører eksportkontrollhensyn. Samtidig kan det være vanskelig å skille vurderinger etter prinsippene i eksportkontrollloven fra utenrikspolitiske hensyn og grunnleggende nasjonale interesser. Eksportkontrollen er nettopp begrunnet i slike hensyn, jf ot.prp. nr 9 (1987-1988) punkt 1.1.1. Det samme går fram av PSTs åpne trusselvurdering for 2013, og i Justisdepartementets instruks om behandling av sikkerhetssaker, GI-04/2011 punkt 2.5 er eksportkontrollhensynene knyttet til grunnleggende nasjonale interesser. Vi forstår forslaget slik at UDI skal be om uttalelse fra dem som ellers har ansvar for eksportkontroll (PST og UD), i saker hvor en slik begrunnelse er aktuell, og at uttalelsen da vil bli lagt til grunn for UDIs vedtak. Vi ser at det kan oppstå tvil om rett klageinstans i slike saker da utenrikspolitiske hensyn og grunnleggende nasjonale interesser har vært helt eller delvis avgjørende for utfallet, jf lovens nye § 129. Vi ber derfor Justisdepartementet vurdere om dette bør klargjøres i forskriften eller utdypes i retningslinjer.

Arbeidsdepartementet har også merket seg at forbud mot teknologioverføring kan følge av annet lovverk. Vi tenker da på forskriftene etter lov til gjennomføring av bindende vedtak av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråd og lov om iverksetting av internasjonale, ikke-militære tiltak i form av avbrot eller avgrensning av økonomisk samkvem med tredjestatar eller rørsler, samt av sanksjonslover mot noen enkeltstående land. Vi mener derfor at forskriftshjemmelen også bør omfatte fare for teknologioverføring som vil være i strid med disse reglene.

Med hilsen

Karl A Bilstad (e.f.)
ekspedisjonssjef

Sumit Kaur Dhaliwal
førstekonsulent

Dokumentet er godkjent elektronisk, og har derfor ikke håndskrevet signatur

